

Діячі
Реформації в
Україні

2017 року світ відзначає 500-річчя Реформації. Це важливе явище європейської культури, яке змінило хід історії. Породжений Реформацією протестантизм як суспільно-релігійний рух продемонстрував на духовному й культурному рівнях кризу феодалізму і початок становлення нових буржуазних відносин. Протестантизм був орієнтований на книжкову релігійну культуру, віруючий мав обоводіти грамотою і читати Біблію, яку протестанти вважали джерелом віровчення. Реформація стала стимулом «освітньої революції» в Європі. Створювані протестантами школи змусили і католиків, і православних інтенсифікувати освіту. На теренах України й Білорусії з'явились школи при міщанських братствах. У освіченої частини православного духовництва знайшла відгук ідея перекладу Біблії зрозумілою народові мовою і критичного, раціоналістичного підходу до біблійних текстів.

Серед православних поширювалися переклади Біблії, збірки протестантських проповідей, кальвіністський «Катехізис» Симона Будного, опублікований у м. Несвіжі. Симон Будний – теолог, один з найвідоміших діячів кальвіністської, а потім унітарної церков. Він залишив велику літературну спадщину на тодішній українсько-білоруській книжній мові: «Оправдання грішного чоловіка перед Богом», «Катехизисъ то есть наука стародавная христіанская от светого писма для простыхъ людей языка руского», «Про головні засади християнської віри», «Спростування доказів Чеховича». Не випадково твори Будного зустрічаємо у реєстрі книг за 1601 р. Львівського братства.

Радикальним раціоналістичним крилом Реформації було социніанство. Социніани вважали єдиним джерелом істини Святе Писання, але відкидали в ньому все, що не пояснюється розумом. Вони засуджували війну, особливу увагу присвячували освіті, розвитку шкіл та видавництв.

Серед учених-социніан були українці, вихідці з українських земель. Це, передусім, волинський шляхтич Євстахій Кисіль, автор перекладів книги Фоми Кемпійського «Про наслідування Христа» та підручника з граматики Яна Амоса Коменського. Він найбільш відомий, як автор полемічного твору «Антапологія», опублікованого у відповідь на «Апологію» М. Смотрицького. Він неодноразово висловлює на сторінках твору жаль з приводу її занедбання, закликає «панів-мужів» забути розпусне життя.

Реформація в Україні була також однією з форм опозиції політиці окатоличення населення. З метою захисту православної церкви у Львові та Києві XV-XVII ст виникли братства - об'єднання українських міщан. Міщани збиралі кошти, на які друкували православні книжки, будували церкви, відкривали школи. Пізніше братства стали впливати на обрання священиків та єпископів і навіть отримали право контролювати духовенство і підпорядковуватися безпосередньо Константинопольському Патріарху (так звані ставропігійські братства). З реформаційною діяльністю братського руху пов'язані імена Лаврентія та Стефана Зизаніїв-Тустановських, Герасима та Мелетія Смотрицьких, Іова Борецького, Памви Беринди, Фоми Ієвлевича, Захарії Копистенського та інших діячів.

Начало «Грамматики» І. Зизанія
Вільнюс, 1596 р.

Стефан і Лаврентій Зизанії (Кукіль) – талановиті вчені, просвітителі, були серед засновників Львівської братської школи, працювали там учителями. Лаврентій Зизаній як педагог працював окрім Львівської, у братських школах Бреста, Вільно. Погляди Лаврентія Зизанія викладені у полемічних і навчальних творах, серед яких слід відзначити «Граматику словенську» (1596 р.).

ЕЙ ГРАМАТИКА СЛОВЕНСКАЯ
тихній. Політпобісні отлашенні. Одиннадцять мъзико
нарицаєъ естѣ дослобоёе, Избрана шѣхтлены писаній

Заслуга автора полягає у тому, що він висунув твердження про можливість пізнання всього сюзу наук слов'янською мовою через створення її граматики, яка є ключем до знань і сприяє вивченню інших наук.

Його брат Стефан Зизаній - визначний культурний діяч, що активно впливав на братський рух у Західній Україні своїми ідеями, був інтелектуальним провідником у церковних, релігійних, культурних зрушеннях.

Герасим Смотрицький (? – 1594) – перший ректор Острозької академії, один із видавців «Острозької Біблії», до якої написав передмову і віршовану посвяту князю Василю-Костянтину Острозькому. Письменник-полеміст, автор твору «Ключъ царства небеснаго», де критикує католицьке вчення про божественне походження папської влади, Г. Смотрицький був прихильником доступності загальної освіти як для чоловіків, так і для жінок. У дусі реформаційних ідей він виступав за рівноправний союз віруючих. Духовне оновлення людини бачив у досягненні самоутвердження через активну діяльність. Син Герасима Максим (у чернецтві Мелетій) Смотрицький (1577–1633) – письменник, мовознавець, церковний і освітній діяч. Переклав із грецького тексту Псалтир і Новий Завіт, написав і видав «Слов'янський словник» і славнозвісну «Грамматику» (1619). Погляди Смотрицького на шляхи примирення та об'єднання Православної і Унійної церкви найповніше викладено у його останніх творах.

Іов Борецький (?- 1631 р.) — ректор Львівської, потім Київської братських шкіл, навчався в Острозькій школі та Krakівській академії. 1620 р., коли Київське братство здобуло право ставропігії, І. Борецького було обрано київським митрополитом. З його ініціативи Київський собор прийняв рішення створювати нові братства і школи при них, завдяки чому були відкриті братські школи в Луцьку, Немирові, Рогатині. Відомий твір “Пересторога” спрямований проти унії і католицизму. У ньому автор критикує тих, хто перейшов на бік католицизму, вказує на велике значення освіти та цілеспрямованого виховання.

Регіоном поширення социніанства в Україні була також і Київська земля, де головними сподвижниками виступали магнатський рід Немиричів, ловчий київського воєводства Стефан Войнаровський, чернігівський підчаший Петро Пересіцький, київський каштелян Роман Гойський та ін.

Юрій Немирич (1612 – 1659) - один із найосвіченіших людей свого часу, видатний політичний діяч і дипломат України, талановитий воєначальник. Він навчався у знаменитій Раківській академії, центрі соцініанського руху. Пізніше поповнив багаж знань в університетах Лейдена, Амстердама; Оксфорда, Кембриджта і Парижа. Після повернення очолив протестантську шляхту Київщини. Фундатор протестантської академії у Кисилині (Волинь). Мріяв здійснити спочатку в межах Речі Посполитої, а потім в Україні ідею республіканської федеративної держави типу Голландії чи Швейцарії.

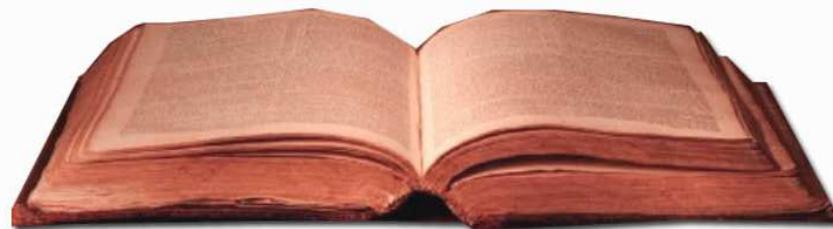
Знебірений у можливих змінах у Польщі, Немирич перейшов на бік шведського короля, але надії, що шведи заведуть лад в Україні, також не виправдалися. Немирич вступив на службу до Богдана Хмельницького, а після його смерті став правою рукою Івана Виговського. Юрій Немирич опрацював теорію й концепцію утворення на теренах українських Великого Князівства Руського та з допомогою гетьмана Виговського навіть його проголосив.

Гадяцька угода передбачала поєднати Україну з Польщею та Литвою на федеративних основах. «Україна, тобто землі у Воєводствах Чернігівському, Київському і Брацлавському, стає вільною і незалежною країною і зновуєднається з Королівством Польським і Великим Князівством Литовським під назвою Великого Князівства Руського.

Сучасна наукова думка вбачає в українській Реформації широкий світоглядний контекст, вважаючи її одним з перших поштовхів до принципового оновлення української культури.

- <http://r500.ua/mistse-antitrinitarizmu-v-suspilno-politichnomu-zhitti-shlyhti-ukrayini-xvi-xvii-st/#sthash.NDayj2YD>
- <http://r500.ua/diyachi-reformatsiyi-ta-yih-znachennya-v-religijno-kulturnomu-protsesi/#sthash.ZEuRA8qC.dpuf>
- <http://r500.ua/kisilin-tsentr-volinskikh-sotsinian-abo-zh-sarmatski-afini-foto/#sthash.YDlO1bBt.dpuf>
- <https://gazeta.dt.ua/HISTORY/scho-dala-reformaciya-yevropi-i-ukrayini>

Підготовлено науково-методичним відділом НТБ КНУД